

De pracht van Uw natuur
toont ons Uw grote liefde voor de mens.

Ter herinnering aan

Matieu Huben

Geboren op 23 oktober 1904 in Arcen kwam hij als jonge Limburger naar Salland. Er was daar mijnhout nodig; hij zocht en vond het in de bossen van de Overijsselse heuvelrug. Hij groeide in de Haarlerberg en Koningsbelten op tot een vakman die wist wat het hout op stam waard was. Met zijn scherpe ogen mat en telde hij de kubieke meters: hij selecteerde en taxeerde. Als JEU dan zijn oordeel gaf kon iedereen er op aan dat het klopte. Hij bleef, hoe lang hij ook in Haarle woonde, Limburger. Hij deed mee en praatte gemakkelijk met iedereen, maar hij bleef dezelfde JEU. In de loop der jaren werd hij ome JEU voor de Sallanders; zo kende iedereen in Haarle hem. Toch had hij geen heimwee naar het Zuiden, hij bleef hier omdat hij een stukje Limburg naar zich toe had gehaald: N.E.L. Die naam bleef hij nog onbewust roepen toen hij voor het eerst en voor het laatst in het ziekenhuis langzaam over de grens van het leven heenging. Hij had de dood wel onder ogen ge-

zien, hij praatte erover, maar hij schoof die toch voor zich uit, omdat hij van het leven hield en met kleine teugen graag dronk van die kleine genietinkjes die hij zich kon veroorloven.

Met het geloof waarin hij heeft geleefd hebben we hem te Haarle begraven op 18 september 1978.

„Als een graankorrel in de aarde gezaaid zal hij dank zij de Heer honderd-voudige vrucht voortbrengen”.

DANKBETUIGING

Hiermede betuigen wij u onze oprechte dank voor het medeleven na het overlijden van onze lieve broer, zwager en oom.

Familie Huben.